

Đề bài

Hãy bày tỏ ý kiến của mình về hiện tượng được nêu trong bài viết sau:

Chia chiếc bánh của mình cho ai? Nếu coi thời gian một ngày của bạn là chiếc bánh tròn trịa, bạn sẽ chia chiếc bánh cho bố mẹ, cho công việc, cho gia đình bao nhiêu và dành cho mình bao nhiêu phần? Trong khi không ít các bạn trẻ hiện nay đang lãng phí chiếc bánh của mình vào những trò chơi vô bổ thì chàng “thanh niên trẻ tiêu biểu Thành phố Hồ Chí Minh 2007” Nguyễn Hữu Ân lại dành hết chiếc bánh thời gian của mình cho những người bệnh ung thư giai đoạn cuối.

Một câu chuyện
lạ thường...

Bài làm

“Nếu coi thời gian một ngày của bạn là chiếc bánh tròn trịa, bạn sẽ chia chiếc bánh cho bố mẹ, cho công việc, cho gia đình bao nhiêu và dành cho mình bao nhiêu phần?”

Đó là phần mở đầu của một bài viết gây nhiều suy nghĩ cho những bạn trẻ: “Chia chiếc bánh cho ai?”. Nếu là bạn, bạn sẽ trả lời câu hỏi của bài viết như thế nào? Dù câu trả lời của bạn là gì đi chăng nữa, bạn sẽ không khỏi ngạc nhiên về phần tiếp theo của bài viết:

“Trong khi không ít các bạn trẻ hiện nay đang lãng phí chiếc bánh của mình vào những trò chơi vô bổ thì chàng thanh niên trẻ tiêu biểu Thành phố Hồ Chí Minh 2007” Nguyễn Hữu Ân lại dành hết chiếc bánh thời gian của mình cho những người bệnh ung thư giai đoạn cuối.

Một câu chuyện lạ thường...”

Thế hệ trẻ chúng ta nghĩ gì về việc “chia bánh” của chàng trai trẻ Nguyễn Hữu Ân và của chính mình?

Thời gian là một chiếc bánh ngọt lành, chia nó cho ai, cho việc gì có thể giúp người khác đánh giá về thái độ, tình cảm của người chia bánh đối với những con người và công việc ấy. Nhưng xét về giá trị, thời gian hơn cả một chiếc bánh rất nhiều bởi thời gian là một trong những điều quý giá nhất của con người: *“Có ba điều trong cuộc đời mỗi người nếu đi qua sẽ không lấy lại được: thời gian, lời nói và cơ hội”*. Như vậy là, dành thời gian phần lớn cho ai, việc gì ta dường như đã gửi trọn cuộc đời mình cho người ấy, việc ấy.

Bạn sẽ trao thời gian của cuộc đời mình cho ai? Phần lớn chúng ta nằm trong số những người mà bài viết trên đã dự kiến. Thời gian được chúng ta chia cho người thân, bạn bè, cho chính mình và công việc kiếm sống của mình: đó là một lẽ rất thường của cuộc sống.

Nhưng điều cuộc sống tôn vinh là việc làm những người đã vượt qua được sự “rất thường” của cuộc đời để làm những việc phi thường như chàng trẻ Nguyễn Hữu Ân. Được tôn vinh là *“Thanh niên trẻ tiêu biểu Thành phố Hồ Chí Minh 2007”*, Nguyễn Hữu Ân thực sự xứng đáng với sự tôn vinh của xã hội.

“Dành hết chiếc bánh thời gian của mình cho những người bệnh ung thư giai đoạn cuối”, bằng việc làm ấy Nguyễn Hữu Ân đã thể hiện sự vị tha của một tấm lòng cao thượng. Trên thực tế, những người bị ung thư giai đoạn cuối phần lớn không còn cơ may sống sót, tử thần dường như đang dang sẵn cánh tay mang họ về với tổ tiên. Cũng vì vậy, tinh thần và thể xác những người bệnh ấy hết sức nặng nề, đau đớn. Ngay cả những người lạc quan nhất cũng mong tìm đến sự ra đi nhanh chóng để thoát khỏi những cơn đau quằn quại. Có những người sẽ nghĩ, dành thời gian cho những người như vậy là vô ích và phí thời gian bởi sự quan tâm khi ấy của chúng ta dù to lớn

đến đâu cũng không thể chiến thắng được số phận. Nhưng đến với những người bệnh ấy, Nguyễn Hữu Ân đã nghĩ khác để làm khác. Anh sẽ chia với họ những nỗi suy sụp về tinh thần và những cơn đớn đau về thể xác. Vậy thì, với những người bệnh ấy, chính trong khoảnh khắc tưởng như tất thảy mọi người đều nhìn họ với cái nhìn bất lực, thương hại và vô vọng thì vẫn còn chút yêu thương như là níu kéo sự sống của một con người dành cho họ. Ánh mắt, bàn tay, sự quan tâm chia sẻ của Nguyễn Hữu Ân giúp những giây phút đớn đau của họ được vơi đi phần nào... Như vậy, “chiếc bánh” mà anh đã cho đi đâu phải là vô ích?

Cùng với hành động của Nguyễn Hữu Ân, hàng vạn hành động cho đi “chiếc bánh” thời gian của mình để sẻ chia vất vả, khó khăn, thậm chí là nỗi đau với những người đồng bào của biết bao thanh niên Việt Nam hiện nay là biểu hiện sinh động của lối sống vị tha, vì cộng đồng đầy cao thượng. Hiến dâng thời gian, sức lực, tuổi trẻ, giọt máu,... tham gia vào những hoạt động tình nguyện là biết sẻ chia những chiếc bánh quý giá nhất đời mình cho xã hội.

Biết chiêm ngưỡng những con người giàu đức hy sinh nhưng ta cũng biết nghiêm khắc phủ nhận lối sống của một bộ phận không nhỏ thanh niên hiện nay sống thiếu lí tưởng và mục đích. Họ nướng chiếc bánh của mình trong những thú vui tầm thường, lối sống ích kỉ... những trò giải trí vô bổ, những cuộc chơi trác táng, những cuộc tình nhạt nhẽo, những việc làm không lành mạnh,... Thời gian cứ trôi đi, tuổi trẻ cứ mất dần họ đã đổi những điều quý giá nhất đời mình để lấy những thứ tật bệnh, những sự suy đồi về nhân phẩm và lương tâm.

Nhà thơ Tố Hữu từng triết lí: *“Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình?”*. Và thực tế cuộc sống đã chứng minh: ta cho yêu thương thì sẽ nhận được những thương yêu. Nguyễn Hữu Ân là một hình ảnh, một bài học nhắc nhở chúng ta trong mỗi quyết định “chiếc bánh” của mình.